

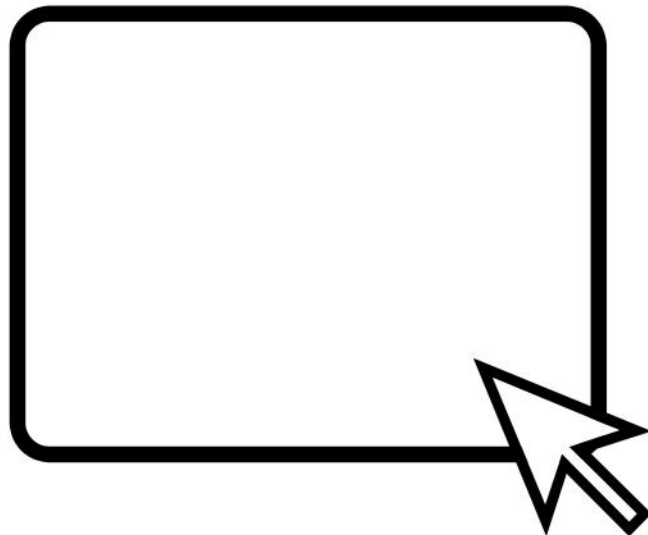

GROBY ŁOMŻAN SPOCZYWAJĄCYCH NA WARSZAWSKICH CMENTARZACH

CZ. 1

name.lomza.pl

Zdjęcia zawarte w tym dokumencie zawierają hiperłącza – kliknij je, aby otworzyły się w pełnej rozdzielczości w Twojej przeglądarce

Fotoprzewodnik po grobach zasłużonych łomżan spoczywających na warszawskich cmentarzach

Stefan Demby

ur. **04.06.1862** w Łomży
zm. **10.11.1939** w Warszawie

Bibliograf, bibliotekarz, pisarz, wydawca. Człowiek, który poświęcił całe życie swojej wielkiej pasji do książek. Przez lata gromadził różnego rodzaju materiały biograficzne dotyczące pisarzy oraz uczonych z Polski i z zagranicy.

Spod jego pióra wyszły m.in. dwa tomy „Albumu pisarzy polskich”. Redagował „Przegląd Biblioteczny”, czyli pierwsze czasopismo bibliotekarskie o charakterze naukowym w Polsce.

Działal w polskich stowarzyszeniach bibliofilskich. Przez 8 lat pełnił funkcję przewodniczącego zarządu Towarzystwa Bibliofilów Polskich. Sprawował również funkcję naczelnika w Wydziale Bibliotek Państwowych w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Był centralną postacią w pracach nad utworzeniem Biblioteki Narodowej. Jego wielki upór w dążeniu do powołania tej instytucji został nagrodzony. W roku 1928 Biblioteka Narodowa rozpoczęła swoją działalność, a sam Stefan Demby został jej dyrektorem w 1934 roku.

Za swoją działalność otrzymał Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski „za zasługi na polu pracy naukowej”, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski „za zasługi położone w pracy około utworzenia wielu bibliotek oraz na polu bibliotekarskim”, a także Złoty Wawrzyn Akademicki „za wybitne zasługi dla dobra literatury polskiej”.

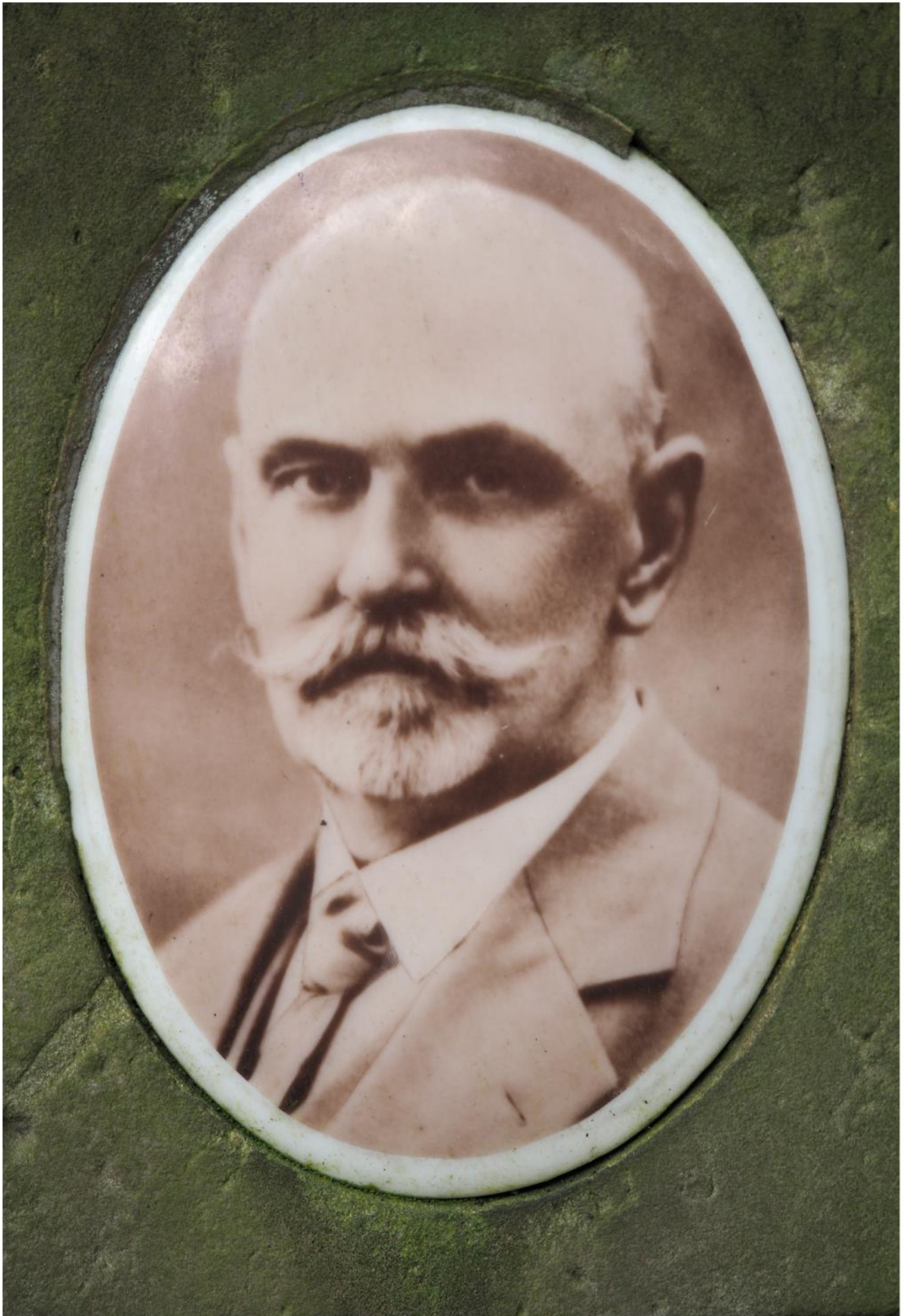
Miejsce pochówku: Cmentarz Powązkowski – kwatera 347-6-23

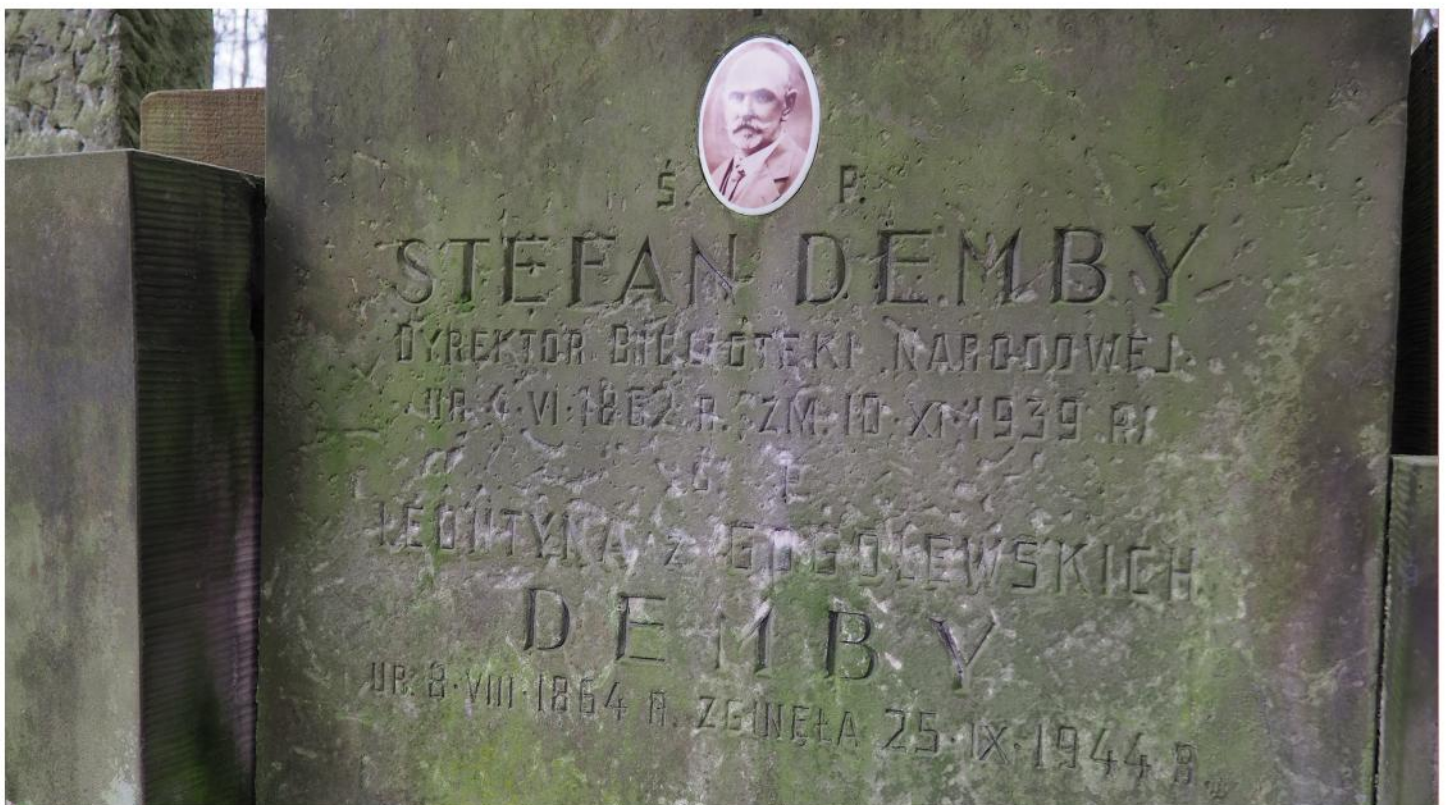

Grób Stefana Dembego znajduje się w południowo-wschodnim rogu cmentarza. Napis na płycie, choć mocno zatarty, wciąż jest możliwy do odczytania, a jego treść to: „Ś. P. Stefan Demby Dyrektor Biblioteki Narodowej UR. 4.VI.1862 R. ZM. 10.XI.1939 R.”.

W tym samym grobie spoczywa również żona Stefana Dembego – Leontyna.

Wojciech Antosiewicz

ur. 20.04.1915 w Łomży
zm. 09.08.1983 w Warszawie

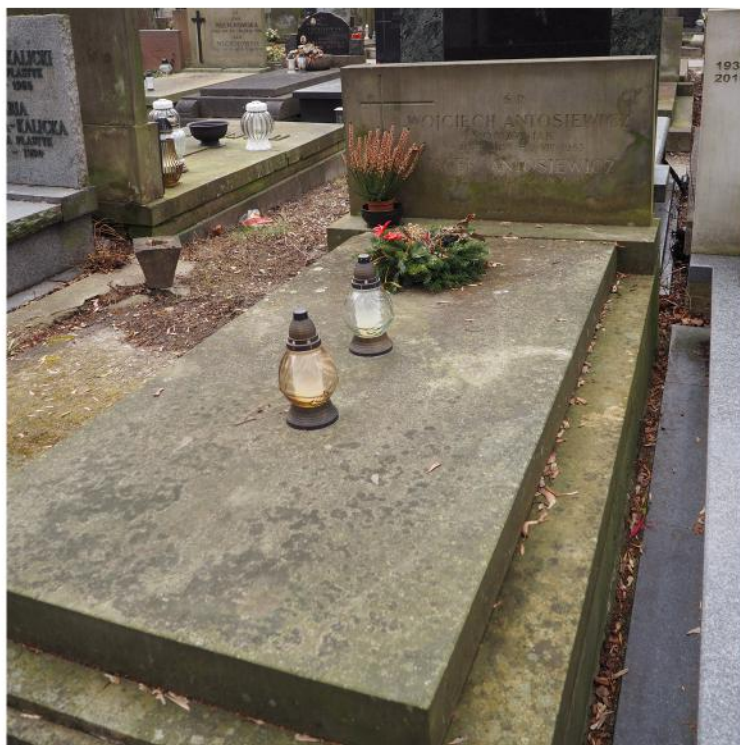
Podporucznik rezerwy artylerii przeciwpancernej, zastępca dowódcy 33 pułku piechoty z kompanią przeciwpancerną, od 1939 roku biorący udział w konspiracji, członek Narodowych Sił Zbrojnych pod pseudonimem „Oskar”.

Od sierpnia 1941 roku oficer łącznikowo-zaopatrzeniowy pomiędzy miastem powiatowym Szulborze-Koty a Ostrowią Mazowiecką i Warszawą. Odpowiadał m.in. za przerzut broni i amunicji czy kolportaż prasy podziemnej.

W szeregach II Armii Wojska Polskiego dotarł do Drezna, gdzie doczekał się końca wojny.

Za swoje zasługi dla ojczyzny został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami oraz Krzyżem Walecznych.

Miejsce pochówku: Cmentarz Powązkowski – kwatera 131-3-10

Grób Wojciecha Antosiewicza znajduje się blisko bramy oznaczonej numerem V. Napis na płycie brzmi: „Ś. P. WOJCIECH ANTOSIEWICZ «ŁOMŻYNIAK» *20.IV.1915 †9.VIII.1983”.

Hanka Bielicka

ur. 09.11.1915 w Kononowce
zm. 09.03.2006 w Warszawie

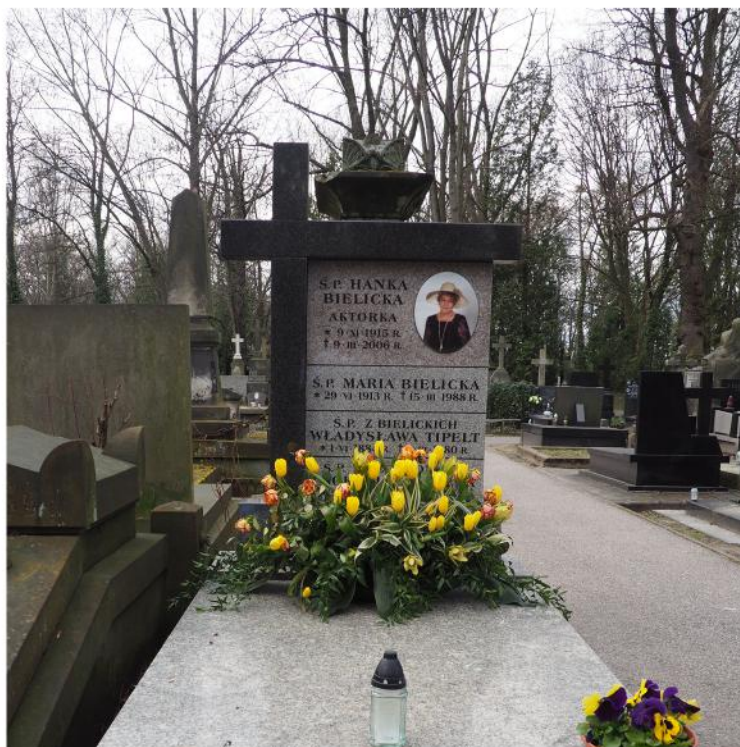
Aktorka, artystka kabaretowa, jedna z największych polskich gwiazd XX w. Znana ze swojego poczucia humoru i niezwykłej charyzmy.

Urodziła się w Kononowce (dzisiejsza Ukraina), jednak swoją młodość spędziła w Łomży. Następnie przeniosła się do Warszawy, gdzie ukończyła studia wyższe w dwóch uczelniach: Uniwersytecie Warszawskim (romanistyka) i Państwowym Instytucie Teatralnym (na wydziale aktorskim). Z Łomżą pozostała jednak silnie związana do końca swojego życia.

Występowała na deskach licznych teatrów, m.in. Teatru Polskiego Pohulanka w Wilnie czy Teatru Syrena w Warszawie (z którym związana była przez ponad 40 lat). Karierę filmową rozpoczęła w 1947 roku produkcją „Zakazane piosenki” (uznawanej za pierwszy fabularny film wyprodukowany w powojennej Polsce). Jej monologi w audycji „Podwieczorek przy mikrofonie” są dzisiaj uznawane za wielki klasyk polskiego radia.

Do licznych nagród i odznaczeń, które otrzymała Hanka Bielicka, należą m.in: Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Nagroda Prezesa Rady Ministrów I stopnia, Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” oraz tytuł „Honorowej Obywatelki Miasta Łomża”.

Miejsce pochówku: Cmentarz Powązkowski – kwatera 37-1-1

Grobowiec rodzinny Bielickich, w którym spoczęła Hanka Bielicka, znajduje się blisko wejścia do ementarza (IV brama). Napis na płycie napisowej brzmi: „Ś. P. HANKA BIELICKA AKTORKA *9.XI.1915† 9.III.2006”. Na płycie głównej grobowca znajduje się cytata z poety Wincentego Pola „CO MILSZE NAD DOBRE U LUDZI WSPOMNIENIA”.

BIBLIOGRAFIA

Stefan Demby

1. Rymśza-Zalewska D., *Stefan Demby – Listy*, Wydawnictwo Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich, Warszawa 2004.
2. Zarządzenia o nadaniach odznaczeń w bazie ISAP: M.P. z 1936 r. nr 263, poz. 468, M.P. z 1929 r. nr 276, poz. 638, M.P. z 1935 r. nr 257, poz. 305.

Wojciech Antosiewicz

1. Biogram powstańczy Muzeum Powstania Warszawskiego:
<https://www.1944.pl/powstancze-biogramy/wojciech-antosiewicz,1346.html>.
2. Wykorzystano zdjęcie portretowe: <https://www.1944.pl/powstancze-biogramy/wojciech-antosiewicz,1346.html>, Fot. AR MPW.

Hanka Bielicka

1. Łukomski M., *Hanka Bielicka – aktorka o wielu twarzach*,
<https://e-teatr.pl/hanka-bielicka-aktorka-o-wielu-twarzach-12551>.
2. Korpolewski Z., *Hanka Bielicka. Umarłam ze śmiechu*, Prószyński i S-ka, Warszawa 2011.
3. Encyklopedia Teatru Polskiego,
<https://encyklopediateatru.pl/osoby/1893/hanka-bielicka>.